

РЕШЕНИЕ

№ 10011

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110113309 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по искова молба с вх. № 69541/14.03.2023 г., с която „Г“ ЕАД, ЕИК ***** е предявило срещу „Д“ АД осъдителен иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 10,00 лева /частичен иск от общо претендираната сума от 7263,63 лева/, представляваща изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 03.07.2021 г. в гр. Провадия, по вина на водача трактор, рег. № B10130, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по трактор „Джон Диър“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /14.03.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско Престиж“ е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при ищеца трактор „Джон Диър“, рег. № *****. В тази връзка се сочи, че на 03.07.2021 г. в гр. Провадия, водачът на трактор, рег. № B10130, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, поради управление на превозното средство с несъобразена скорост, без оставяне на достатъчно дистанция и при недостатъчен контрол върху превозното средство, станал причина за реализиране на ПТП с

паркирания трактор „Джон Диър“, рег. № *****. За произшествието бил съставен двустранен констативен протокол между водачите на участвалите в произшествието пътни превозни средства, в който били отразени обстоятелствата относно реализирането на произшествието.

Поддържа, че след настъпване на застрахователното събитие в „г“ ЕАД е подадено искане за оценка на нанесените вреди на собственика на застрахования автомобил, тъй като към момента на реализиране на процесното ПТП увреденото при последното ППС – трактор „Джон Диър“, рег. № *****, е било застраховано при ищеца по застраховка „Каско Престиж“ – застрахователна полица № 6701035021000350/4, със срок на застрахователното покритие от 05.03.2021 г. до 04.03.2022 г. Поддържа, че при ищцовото дружество била образувана ликвидационна преписка по щета № 67012100697, като увреденият трактор бил прегледан от експерти, описани били щети по същия, нанесени в резултат на процесното ПТП, във връзка с което на собственика на е изплатено обезщетение в размер на 38 392,86 лева.

Сочи, че вредите по трактор „Джон Диър“, рег. № *****, застрахован при ищцовото дружество, са причинени по вина и на водача на трактор, рег. № B10130, като гражданската отговорност на водача трактор, рег. № B10130 била застрахована при ответното дружество. Предвид изложените по-горе съображения се поддържа, че след изплащане на застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“, ищцовото дружество е встъпило в правата на застрахования срещу лицето причинило вредите и срещу застрахователя на гражданската му отговорност, за стойността на застрахователното обезщетение, изплатено по имуществената застраховка. Поддържа, че ответното дружество е поканено да заплати дължимата сума в общ размер от 38 407,86 лева, включваща заплатеното застрахователно обезщетение в размер на 38392,86,52 лева и ликвидационни разноси в размер на 15,00 лева, както и че от страна на ответника е извършено частично погасяване по заявената претенция в размер на 31 144,23,10 лева. В тази връзка се сочи, че непогасена останала сумата от 7263,63 лева, като в настоящото производство е предявен частичен иск за сумата от 10,00 лева /частично от пълния размер на претенцията от 7263,63 лева/, ведно със законната лихва от 14.03.2023 до погасяването.

Предвид горното, се моли, за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати в полза на ищеца сумата от 10,00 лева /частичен иск от общо претендираната сума от 7263,63 лева/, представляваща изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие и

разноските по определянето му, настъпило на 03.07.2021 г. в гр. Провадия, по вина на водача трактор, рег. № B10130, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по трактор „Джон Диър“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /14.03.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане. Претендират се разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК от името на ответника „д“ АД е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорва предявеният иск. Оспорва се наличието на доказателства относно обстоятелството, че застрахователното обезщетение е валидно изплатено от страна на застрахователя по имуществената застраховка „Каско Престиж“ в полза на правоимащо лице. В тази връзка се сочи, че обезщетението било платено на трето за застрахователния договор лице, което не е имало основание да получава плащането. Навеждат се възражения, че отговорността на водача на трактор, рег. № B10130, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, е в ограничен размер, тъй като последният е бил служител на увреденото лице по трудов договор и вредите са причинени при и по повод изпълнение на трудовите му задължения, поради което отговорността му към неговия работодател, респективно, към неговия застраховател по имуществена отговорност, следва да е ограничена до размера на уговореното месечно трудово възнаграждение, по аргумент от разпоредбата на чл. 206 КТ.

Оспорва се, че ищцовата претенция е завишена по размер, като се излагат подробни съображения в този смисъл. Посочва се, че отговорността на ответното дружество се съизмерява със сумата от 31 144,23 лева, която е заплатена в полза на ищеца извънсъдебно.

Моли се, за отхвърляне на предявения иск. Претендират се разноси.

С молба вх. № 148157/26.05.2023 г., подадена от името на „г“ ЕАД, ЕИК *****, е направено искане с правно основание чл. 214, ал. 1 ГПК за допускане изменение в размера на предявения иск, като същият се счита предявен за сумата от 7263,63 лева, която сума представлява пълния размер на претенцията и не е заявена като частичен иск. Представени са и доказателства за доплатена държавна такса, съобразно цената на иска при исканото изменение в размера.

С определение, постановено в проведеното на 29.05.2023 г. открито съдебно заседание по делото, съдът, на основание чл. 214, ал. 1 ГПК, е допуснал изменение в цената на предявения за разглеждане в производството иск, като иска

да се счита предявен за сумата от 7263,63 лв, която представлява пълен размер на претенцията и същата не е заявена като частичен иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 7263,63 лева, представляваща изплатено по застраховка „Каско” обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 03.07.2021 г. в гр. Провадия, по вина на водача трактор, рег. № В10130, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по трактор „Джон Диър“, рег. № ***, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /14.03.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане.**

По иска с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ:

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти.

С оглед изявленията и твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК, съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството: че на 03.07.2021 г. в гр. Провадия, е реализирано ПТП между

трактор, рег. № B10130 и трактор „Джон Диър“, рег. № *****, при което са причинени имуществени щети по трактор „Джон Диър“, рег. № *****; че щетите са причинени в резултат на виновно и противоправно поведение на водача на трактор, рег. № B10130; че към датата на реализиране на процесното ПТП /03.07.2021 г./ за трактор „Джон Диър“, рег. № ***** е била сключена застраховка „Каско Престиж“ – застрахователна полица № 6701035021000350/4, със срок на застрахователното покритие от 05.03.2021 г. до 04.03.2022 г.; че към датата на реализиране на процесното ПТП /03.07.2021 г./ гражданската отговорност на водачите трактор, рег. № B10130, е била застрахована при ответното дружество; че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ в размер на 38 392,86 лева; че направените ликвидационни разноси от ищеца по процесната щета са в размер на 15,00 лева; както и че ответникът е погасил, по предявената от ищеца регресна претенция, сумата от 31 144,23 лева, в полза на ищцовото дружество.

В проведеното по делото открито съдебно заседание на 29.05.2023 г., процесуалните представители на страните изрично заявиха, че са запознати с проекта за доклад по делото, нямат възражения по същия, поради което и последният е обявен за окончателен с определение, постановено в проведеното по делото открито съдебно заседание на 29.05.2023 г., включително и в частта, с която съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване в производството горепосочените факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на правния спор, с чието разглеждане е сезиран в настоящото производство.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че по делото не е спорно и се установява от събрания в производството доказателствен материал, че на 03.07.2021 г. в гр. Провадия, е реализирано ПТП между трактор, рег. № B10130 и трактор „Джон Диър“, рег. № *****, при което са причинени имуществени щети по трактор „Джон Диър“, рег. № *****; че щетите са причинени в резултат на виновно и противоправно поведение на водача на трактор, рег. № B10130; че към датата на реализиране на процесното ПТП /03.07.2021 г./ за трактор „Джон Диър“, рег. № ***** е била сключена застраховка „Каско Престиж“ – застрахователна полица № 6701035021000350/4, със срок на застрахователното покритие от 05.03.2021 г. до 04.03.2022 г.; че към датата на реализиране на процесното ПТП /03.07.2021 г./ гражданската отговорност на водачите трактор, рег. № B10130, е била застрахована при ответното дружество; че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение по

имуществена застраховка „Каско“ в размер на 38 392,86 лева; че направените ликвидационни разноски от ищеца по процесната щета са в размер на 15,00 лева; както и че ответникът е погасил, по предявената от ищеца регресна претенция, сумата от 31 144,23 лева, в полза на ищцовото дружество.

Същевременно като допълнение следва да бъде посочено, че предвид безспорното между страните обстоятелство, че по процесната претенция на ищеца, предмет на настоящото производство, ответникът е заплатил сумата от 31 144,23 лева, следва да се приеме на още едно основание, че се е осъществило признание на всички обуславящи факти за възникване на процесното право на ищеца по иска с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ. Обстоятелството, че ответникът е заплатил извънсъдебно сумата от 31 144,23 лева по заведената пред него от ищеца регресна претенция, изрично се признава с исковата молба, което обстоятелство се цени от съда като признание на неизгоден за страната факт, който е от значение за делото. Същевременно това обстоятелство е отделено за безспорно с доклада по делото, като страните не са имали възражения по отношение на същия.

Спорен по делото е въпросът, дали размерът на изплатено от ищеца обезщетение за репарирание на вредите, причинени на трактор „Джон Диър“, рег. № ***** в резултат на процесното ПТП, е завишен. В тази връзка от ответника се излагат съображения, че ищцовата претенция е завишена по размер, като се сочи, че сумата, платена от ответника по регресната претенция е достатъчна за репарирание на вредите, причинени на трактор „Джон Диър“, рег. № ***** в резултат на процесното ПТП. Спорно е и дали всички посочени от ищеца вреди по увредения при процесното ПТП трактор „Джон Диър“, рег. № ***** се намират в причинно-следствена връзка с процесния инцидент, както и въпросът относно лимита на отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при предявена регресна претенция от застрахователят по имуществена отговорност „Каско“.

Съгласно заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че от техническа гледна точка е налице съответствие, респективно причинно-следствена връзка между описаните от ищеца щети по МПС - трактор „Джон Диър“, рег. № ***** и процесното ПТП.

Същевременно в изслушването си пред съда, извършено в проведеното на 29.05.2023 г. открито съдебно заседание по делото вещото лице изрично посочи следното: „Специално при тракторите не се подменя само детайла, който е

описан, а има технологично необходими детайли, които са предвиждат от официалния представител за подмяна, когато имаме увреждане на дадени детайли. Именно с тази цел съм предложил голям на брой снимков материал, от които снимки ясно се вижда кои детайли трябва да се подменят. Няма как описа да е 7 позиции, фактурата да е 46 позиции и всички детайли да са описани, това при тракторите е невъзможно. Не може да се описват всички свързани елементи или детайли, които следва да се подменят технологично. Ответното дружество е изключило част от детайлите, които не са отразени в описа, но пояснявам, че те технологично следва да бъдат заменени“.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че застрахователното събитие, предмет на настоящото производство, е настъпило в резултат на виновно и противоправно поведение на застрахования при ответника водач на МПС, като в причинна връзка с него са настъпили описаните от застрахователя по имуществена отговорност вреди на застрахования при него лек автомобил. Следователно, ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените вреди, респ. за възстановяване на платеното от застрахователя по имуществена застраховка на пострадалия обезщетение.

Относно действителния размер на настъпилата вреда:

От заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че срокът на експлоатация на трактор „Джон Диър“, рег. № *****, към датата на процесното събитие /03.07.2021 г./ е 1 година, 3 месеца и 23 дни, считано от датата на първоначалната му регистрация, както и че стойността необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесния трактор „Джон Диър“, рег. № *****, определена на база средни пазарни цени /към датата на ПТП/ е в размер на 46071,43 лева.

Вещото лице по допуснатата, изготвена и приета в производството е отговорило ясно, обосновано и в пълнота на поставените задачи, като същевременно не възниква съмнение относно правилността на изводите, обективирани от вещото лице в заключението, поради което и настоящият съдебен състав намира, че следва да кредитира така приетото заключение по допуснатата в производството съдебна автотехническа експертиза. Същевременно заключението не е оспорено от страните.

По отношение на размера на заплатеното и дължимо от ответника застрахователно обезщетение следва да се има предвид на първо място

разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Съгласно константната съдебна практика /включително на ВКС/, дължимото обезщетение следва да бъде определено по пазарната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на настъпване на застрахователното събитие. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната (при пълна увреда), респ. възстановителната (при частична увреда) стойност на увреденото имущество, а действителната, респ. възстановителната стойност не може да бъде по-голяма от пазарната му стойност към деня на настъпване на събитието. Съгласно чл. 400, ал. 1 КЗ за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. Чл. 400, ал. 2 КЗ определя възстановителната застрахователна стойност като стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Следователно, размерът на застрахователното обезщетение се определя съобразно доказания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната, респ. възстановителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент на овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност (вж. Решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156/2009 г., I Т. О., ВКС, Решение № 6 от 02.02.2011 г. по т. д. № 293/2010 г., I Т. О., ВКС). Същевременно, по становище на настоящия съдебен състав, деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес (увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта), но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вменява в тежест възстановяването на вредите с овехтени (вече употребявани) части, доколкото те несъмнено се характеризират с по-ниско качество и различна техническа характеристика от новите материали, а и в някои случаи влагането им би било невъзможно предвид спецификата на увредената част. Ето защо обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът, респ. застрахователят на гражданската му отговорност, понесе и отговорността за влагането на нови части при отстраняване на щетите.

Предвид горното и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено по делото, че действителната стойност на вредата по средни пазарни цени е в размер на 46071,43 лева, като към тази сума следва да се прибавят 15,00 лева ликвидационни разноси по щетата.

Ето защо, общият размер на регресното вземане на ищеца възлиза на 46086,43 лева. По делото е отделено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че от страна на ответника е извършено извънсъдебно частично погасяване по заявената регресна претенция, като в полза на ищеца е заплатена сума в размер на 31 144,23 лева, която следва да бъде приспадната от дължимото от ответника обезщетение по регресната претенция. Следователно предявеният иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ се явява основателен и доказан до пълния предявен размер от 7263,63 лева.

Върху главницата следва да се присъди и законна лихва, считано от депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в съда /14.03.2023 г./ до окончателното изплащане на вземането.

Възражението на ответника, че отговорността му следва да е ограничена до размера на уговореното месечно трудово възнаграждение на водача на трактор, рег. № В10130, доколкото последният е бил в трудово правоотношение с дружеството БД АГРИ ЕООД, по аргумент от разпоредбата на чл. 206 КТ, настоящият съдебен състав намира за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 411, изр. 1 и изр. 2 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноси, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност". Горната разпоредба ясно определя границите на отговорността на застрахователя по "Гражданска отговорност" при предявена регресна претенция от застрахователят по имуществена отговорност „Каско“ на увреденото при застрахователното събитие МПС.

В тази връзка, следва да се посочи, че причината ответникът да заплати извънсъдебно само част от сумата, заявена като регресна претенция от ищеца е обстоятелството, че ответникът е счел, че от ищеца са обезщетени и

отремонтирани и подменени детайли по увреденото имущество, който не се намират в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Това е видно от събрания по делото доказателствена материал, включително и приложени към отговора на исковата молба доказателства, а именно калкулация по щета от 12.02.2022 г. Това обстоятелство се установи и от заключението на вещото лице по приетата в производството съдебна автотехническа експертиза, което изрично заяви, че ответното дружество е изключило част от детайлите, които не са отразени в описа, но същевременно по делото се установи, че те технологично е следвало да бъдат заменени и чиято замяна се предвижда от официалния представител на марката за Република България при увреда на определени детайли. Т.е., налага се извод, че причина ответното дружество да не заплати извънсъдебно пълния размер на претендираната от ищеца регресна претенция е обстоятелството, че ответникът е счел, че не всички репарирани от застрахователя по имуществена отговорност вреди се намират в причинно-следствена връзка с процесното ПТП,

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск се явява основателен и доказан по размер, респективно, че следва да бъде уважен, като се осъди ответникът да заплати в полза на ищеца сумата от 7263,63 лева, представляваща изплатено по застраховка „Каско” обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 03.07.2021 г. в гр. Провадия, по вина на водача трактор, рег. № B10130, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по трактор „Джон Диър“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /14.03.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане.

По отношение разпределението на отговорността за разноси в настоящото производство:

Предвид изхода на спора право на разноси в настоящото производство има ищецът.

От името на ищцовото дружество се претендират разноси в настоящото производство за заплатена държавна такса за разглеждане на предявения иск в размер на 290,55 лева, за заплатен депозит за вещо лице по изготвената в производството съдебна автотехническа експертиза в размер на 350,00 лева и за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100,00 лева, като са представени и доказателства за извършването на претендираните разноси.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът „д“ АД, ЕИК ****, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца „г“ ЕАД, ЕИК *****, сумата от 740,55 лева, представляваща разноски в исковото производство по гр.д. № 13309/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА „д“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати в полза на „г“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ № **, на основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ, сумата от **7263,63 лева**, представляваща изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 03.07.2021 г. в гр. Провадия, по вина на водача трактор, рег. № B10130, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по трактор „Джон Диър“, рег. № *****, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /14.03.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „д“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати в полза на „г“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****“ № **, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **740,55 лева**, представляваща разноски в исковото производство по гр.д. № 13309/2023 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____